

Klekání

Hoboes

1. Von vysokej byl akorát Allan se jmenoval,
a ženskejch, těch se nechtěl bát a překrásně se smál.
měl voči modrý po nebi a úsměv křídovej,
pak zmizel, aniž slovo řek, v tom nebyl férovej.

R: Když vostruh klekání, mě večer vyzvání,
v dáli slyším jeho volání
v dáli slyším jeho volání

2. Už dávno nejsem veselá a vrásčitou mám tvář,
jsem dočista uz vomšelá, jak starej kalendář,
jen voči modrý po nebi, můj bože ty mi dej,
můj Allan jednou vrátí se, byl přece férovej.

R: